IX kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (nr 43)**

z dnia 19 maja 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (nr 43)

19 maja 2021 r.

Komisja Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, obradująca pod przewodnictwem posła **Marka Sawickiego (KP)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– przedstawiony przez Ministra Infrastruktury dokument: Informacja z wykonania w 2020 roku programu wieloletniego pn. „Program ochrony brzegów morskich" oraz harmonogram prac na rok 2021 (druk nr 1102).

W posiedzeniu udział wzięli: **Marek Gróbarczyk** sekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury, **Anna Stelmaszyk-Świerczyńska** zastępca dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni do spraw technicznych wraz ze współpracownikami, **Paweł Szumny** zastępca dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie do spraw technicznych wraz ze współpracownikami, **Paweł Zambrzycki** główny specjalista kontroli państwowej w Departamencie Infrastruktury Najwyższej Izby Kontroli.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Grażyna Kućmierowska, Jolanta Ostrowska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Marek Sawicki (KP):

Możemy rozpoczynać. Dzień dobry państwu. Otwieram posiedzenie Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej.

Witam posłów. Witam pana ministra Marka Gróbarczyka oraz pozostałych gości.

Informuję, że posiedzenie Komisji zostało zwołane przez marszałek Sejmu na podstawie art. 198j ust. 2 regulaminu Sejmu i będzie prowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość.

Przystępujemy zatem do stwierdzenia kworum. Proszę o naciśnięcie dowolnego przycisku. Stwierdzam kworum.

Porządek dzisiejszego posiedzenia przewiduje rozpatrzenie dokumentu: Informacja z wykonania w 2020 roku programu wieloletniego „Program ochrony brzegów morskich" oraz harmonogram prac na rok 2021 (druk nr 1102).

Przystępujemy do realizacji porządku dziennego. Przypominam, że informacja zawarta w druku nr 1102 została skierowana przez marszałek Sejmu do Komisji w celu rozpatrzenia w dniu 14 kwietnia bieżącego roku. Panie ministrze Gróbarczyk, bardzo proszę. Oddaję panu głos.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury Marek Gróbarczyk:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, mam dzisiaj przyjemność przedstawić państwu sprawozdanie z Programu ochrony brzegów morskich realizowanego w roku 2020. Oczywiście program jest kontynuacją programu wieloletniego na lata 2004-2023, opiewającego na kwotę 911 000 tys. zł. Tak jak w zeszłym roku, w tym roku udało się nam zrealizować program zgodnie z planem. Wydatkowaliśmy kwotę 33 919 tys. zł, co stanowi 99,8% planu. Oczywiście w zakres prac wchodzą działania w obszarze umocnienia brzegów, refulacje, naprawa urządzeń, monitoring oraz kontynuacja działań długoterminowych w zakresie prac związanych chociażby z ochroną przeciwpowodziową. Urzędy Morskie w Gdyni i Szczecinie realizują program zgodnie z założeniami. Zrealizowały go w 100%.

Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, oddam głos paniom, panie dyrektor z urzędów morskich. W zeszłym roku zaczynaliśmy od Urzędu Morskiego w Gdyni. Proponuję, żebyśmy w takim razie zaczęli od Szczecina, jeżeli oczywiście pan przewodniczący pozwoli.

Przewodniczący poseł Marek Sawicki (KP):

Bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MI Marek Gróbarczyk:

Bardzo proszę, w takim razie pan dyrektor Szumny. Poproszę o prezentację realizacji Programu ochrony brzegów morskich.

P.o. głównego inspektora w Inspektoracie Ochrony Wybrzeża Urzędu Morskiego w Szczecinie Marzena Żuchowska:

Marzena Żuchowska. Pełnię obowiązki głównego inspektora w Inspektoracie Ochrony Wybrzeża.

Proszę o chwilę cierpliwości, już się przełączam na prezentację. Przedstawię państwu sprawozdanie z realizacji prac w 2020 roku oraz plan, założenia prac na rok 2021. Słowem wstępu chciałabym tylko wspomnieć, że w związku z likwidacją Urzędu Morskiego w Słupsku w kwietniu 2020 roku obszar właściwości terytorialnej dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie powiększył się o około sto dwa kilometry brzegu morskiego od strony otwartego morza.

Zadania, jakie były realizowane w 2020 roku, to odbudowa zespołu ostróg drewnianych zlokalizowanych na wschód od Portu w Darłowie, sztuczne zasilanie brzegu morskiego w miejscowości Wicie, budowa opaski brzegowej w Pogorzelicy oraz skanowanie laserowe morskiej strefy brzegowej w granicach administracyjnych Urzędu Morskiego w Szczecinie. Przebudowa opaski brzegowej w Ustroniu Morskim nie doszła do skutku ze względu na brak przygotowania dokumentów i niebezpieczeństwo nieukończenia zadania w roku 2020. Koszty, jakie były przeznaczone na ten cel, zostały przeniesione na skanowanie laserowe obszaru przejętego po Urzędzie Morskim w Słupsku.

Sztuczne zasilanie brzegu w miejscowości Wicie. Prace rozpoczęto w październiku 2020 roku, a zakończono w grudniu 2020 roku. Odcinek objęty pracami to prawie 1,2 kilometra. Wyrefulowano około 108 tys. metrów sześciennych urobku. Po zakończeniu zadania właściwie wyprofilowana plaża, podniesione podbrzeże doprowadziły do wyhamowania procesów erozyjnych, jakie tam zachodziły, procesów niszczenia wydmy. Tym samym zahamowane zostało niebezpieczeństwo zniszczenia infrastruktury na zapleczu. Zdjęcie w lewym górnym rogu pokazuje, jak plaża wyglądała przed. Była to plaża kamienista. Zdjęcie w prawym dolnym roku to zdjęcie z maja tego roku. Widać, że plaża wygląda zupełnie inaczej, jest poszerzona. Urobek się przyjmuje.

Kolejnym zadaniem była odbudowa zespołu ostróg drewnianych na wschód od Portu w Darłowie. Była to kontynuacja zadania rozpoczętego przez Urząd Morski w Słupsku w 2018 roku. Zostało ono zakończone już przez dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie we wrześniu 2020 roku. Zadanie to polegało na odbudowie uszkodzonych ostróg. W efekcie wyremontowano pięćdziesiąt trzy sztuki ostróg brzegowych na odcinku 7,4 kilometra. W ramach prac dokonano usunięcia uszkodzonych pali, wbito nowe pale, wykonano kleszczenie nawodne pali, a także ułożono siatki antyerozyjne.

Zrealizowano zadanie budowy opaski brzegowej w Pogorzelicy. Zadanie to rozpoczęto w kwietniu 2020 roku, a zakończono w październiku 2020 roku. Efektem jest powstanie opaski na długości prawie 1,2 kilometra. Jest to opaska narzutowa wykonana z narzutu kamiennego, podparta palisadą drewnianą. W efekcie został zahamowany proces erozyjny klifu oraz zostało ochronione, zabezpieczone zaplecze.

Następnym zadaniem, jakie zostało przez nas wykonane, było skanowanie laserowe morskiej strefy brzegowej. Zostało ono wykonane dla całego obszaru właściwości terytorialnej dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie łącznie z portami. Przedmiotem było pozyskanie danych przestrzennych w technologii lotniczego skanowania laserowego i fotogrametrycznych zdjęć, na podstawie których zostały opracowane: numeryczny model terenu, numeryczny model pokrycia terenu oraz ortofotomapy. Prace rozpoczęto we wrześniu, a zakończono w listopadzie 2020 roku.

Zadania planowane na rok 2021 to zabezpieczenie brzegu w rejonie zatoki erozyjnej Centralnego Poligonu Sił Powietrznych Jarosławiec-Ustka, sztuczne zasilanie w miejscowości Ustronie Morskie, sztuczne zasilanie w Kołobrzegu, budowa opaski brzegowej w Kołobrzegu, przebudowa, wymiana trzech ostróg brzegowych w miejscowości Dziw-

nów, budowa opaski brzegowej w celu zabezpieczenia brzegu w Międzywodziu oraz powtórzenie skanowania laserowego morskiej strefy brzegowej.

Jeżeli chodzi o zabezpieczenie brzegu w rejonie zatoki, zadanie to zaplanowano z racji wygenerowania się dużej zatoki erozyjnej. Ortofotomapa na górze ekranu pokazuje sytuację z 2017 roku. Widać na niej opaskę brzegową wraz z zakończeniem oraz przebieg linii brzegu. Fragment ortofotomapy poniżej to kompilacja dwóch ortofotomap z roku 2020 i z roku 2017. Część ortofotomapy po lewej stronie to ortofotomapa z 2017 roku, natomiast część po prawej stronie to ortofotomapa z 2020 roku. Wyraźnie widać, do jak dużego przesunięcia linii brzegu doszło. Przesunięcie to, to odległość pięćdziesięciu pięciu metrów.

Na slajdzie w całości widać zatokę erozyjną, a także na przykładzie kilku zdjęć widać zniszczenia, jakie są dokonywane przez wezbrania sztormowe. Zupełnie zdemolowany jest wjazd techniczny, który był wykonany na zakończeniu opaski. Duże niebezpieczeństwo stanowi to, że odpływająca woda doprowadzi do zniszczeń zaplecza, a tym samym do niebezpiecznych sytuacji podmycia konstrukcji samej opaski. A zatem zatokę trzeba zabezpieczyć. Przewidywane jest tutaj wykonanie opaski narzutowej na odcinku dwustu metrów.

Planowane jest także wykonanie sztucznego zasilania w miejscowości Ustronie Morskie, które obejmuje odcinek jednego kilometra tak, żeby uzyskać właściwy poziom plaży i podbrzeża celem zachowania bezpieczeństwa brzegu, celem uniknięcia kompletnego zaniku plaży, i w efekcie podmycia, i zniszczenia opaski znajdującej się przy brzegu.

Podobne zadanie i cel przyjęto przy wykonaniu sztucznego zasilania w Kołobrzegu. Zaplanowano wykonanie refulacji na odcinku około 0,5 kilometra pomiędzy molo a falochronem wschodnim. Szacowana ilość urobku to około 55 tys. ton.

Kolejnym zadaniem, jakie zaplanowano, jest budowa opaski brzegowej w Kołobrzegu. Jest to trzysta pięćdziesięciometrowy odcinek brzegu pomiędzy istniejącą opaską narzutową a wykonanym zejście na plażę, umocnionym oczepem z narzutem kamiennym. Pozostawienie tego odcinka niezabezpieczonego doprowadziło do powstania głębokiej zatoki erozyjnej. Jej pogłębianie się może wpłynąć negatywnie na infrastrukturę w sąsiedztwie. Należy zamknąć ów odcinek, żeby nie dochodziło do następnych procesów niszczenia wydmy.

Kolejnym zadaniem jest przebudowa, wymiana trzech ostróg brzegowych w miejscowości Dziwnów. Jest to odcinek około czterystumetrowy, na którym znajdują się trzy stare drewniane pojedyncze ostrogi. Znalazły się teraz pomiędzy już wykonywanym, przebudowywanym całym systemem ostróg widocznych na zdjęciu, znajdujących się po zachodniej i wschodniej stronie. Trzy ostrogi należy usunąć i wymienić na nowe tak, żeby powstał jednolity kompleks ostróg celem zapobieżenia powstania w tym miejscu zatoki erozyjnej.

Kolejne zadanie to budowa opaski brzegowej w Międzywodziu. Są to dwa odcinki opaski narzutowej po wschodniej i zachodniej stronie istniejącego zjazdu na plażę. Na tych odcinkach wygenerowała się głęboka zatoka erozyjna. Jej dalsze postępowanie należy zahamować. W tym celu przewidziano wykonanie odcinków zabezpieczenia właśnie w postaci opaski narzutowej.

Ostatnim naszym zadaniem, jakie zaplanowaliśmy, jest powtórzenie monitoringu z osiągnięciem takich samych celów, jakie już wymieniłam przy wykonaniu monitoringu w roku 2020.

Jeżeli można, chciałabym jeszcze wspomnieć o projektach wykonywanych z funduszy unijnych. W roku 2020 został zakończony projekt zabezpieczenia zagrożonych odcinków zachodniego wybrzeża. Zadanie to miało wartość 53 000 tys. zł. Początkowo zakładano wykonanie zabezpieczenia brzegu morskiego w Dziwnówku i Dziwnowie oraz w Rewalu i Trzęsaczu, ale w wyniku wygenerowania oszczędności ze względu na mniejsze koszty postanowiono rozszerzyć umowę o dofinansowanie i wykonać zadania polegające na przebudowie ostróg teowych w Dziwnowie oraz wykonaniu sztucznego zasilania. Prace te zostały wykonane w kwietniu 2020 roku. Całość projektu zakończono w lipcu 2020 roku.

Jest to rejon, w którym zostały wykonane ostrogi teowe. Są to te same ostrogi. Widać, w jakim stanie były. Kolejny slajd pokazuje prace, jakie były prowadzone. Jest to wbijanie nowych ostróg jednorzędowych zamiast teowych. Tak jak wspomniałam, wykonano także sztuczne zasilanie na wysokości miejscowości Dziwnów bardziej po stronie zachodniej.

Następnym projektem, jaki obecnie został rozpoczęty, a właściwie przejęty przez urząd morski po likwidacji Urzędu Morskiego w Słupsku jest przebudowa wraz z rozbudową istniejącego systemu umocnień brzegowych na wysokości miejscowości Mielno. Pierwszy przetarg na roboty został unieważniony. Następnie opracowano nowy plan funkcjonalno -użytkowy, ogłoszono nowy przetarg na prace, którego rozstrzygnięcie nastąpiło 13 kwietnia 2021 roku. Zakończenie całego projektu jest planowane na czerwiec 2023 roku.

Pokrótce szczegóły techniczne projektu. Na wysokości miejscowości Mielno projektuje się wykonanie trzech odcinków nowej kamiennej opaski, rozbiórkę zniszczonych ostróg, jak tutaj widać na slajdzie, w liczbie trzydziestu sześciu, budowę nowych, remont istniejącej opaski z gwiazdobloku, sztuczne zasilanie oraz wykonanie zejścia na plażę. Slajd pokazuje obszar działania, w jakim będzie realizowany projekt w Mielnie. Zdjęcie po lewej stronie to odcinek niezabezpieczony, który jest objęty planowanym wykonaniem nowej opaski. Zdjęcie po prawej stronie przedstawia istniejące zabezpieczenie w postaci gwiazdobloków, które będzie remontowane. Tak obecnie wygląda narzut z gwiazdobloków. To ponownie zdjęcie przedstawiające miejsce realizacji projektu.

Bardzo dziękuję za uwagę. Prezentacja z założenia była na dużym poziomie ogólności. Wszystkich zainteresowanych uzyskaniem dodatkowych szczegółowych informacji zachęcam do bezpośredniego kontaktu. Dziękuję bardzo za wysłuchanie.

Przewodniczący poseł Marek Sawicki (KP):

Dziękuję bardzo. Panie ministrze, kto następny?

Sekretarz stanu w MI Marek Gróbarczyk:

Panie przewodniczący, poproszę panią dyrektor Annę Stelmaszyk-Świerczyńską z Urzędu Morskiego w Gdyni.

Przewodniczący poseł Marek Sawicki (KP):

Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni do spraw technicznych Anna Stelmaszyk-Świerczyńska:

Przepraszam, zapomniałam włączyć mikrofon. Dzień dobry.

Przewodniczący poseł Marek Sawicki (KP):

Dzień dobry.

Zastępca dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni do spraw technicznych Anna Stelmaszyk-Świerczyńska:

Witam wszystkich, Szanowną Komisję, pana ministra, wszystkich przysłuchujących się. Urząd Morski w Gdyni, tak jak Urząd Morski w Szczecinie, w roku 2020 realizował ustawę w zakresie starego działania Urzędu Morskiego w Gdyni, jak również na odcinku powiększonym po zlikwidowanym Urzędzie Morskim w Słupsku wynoszącym około siedemdziesięciu kilometrów. W naszym przypadku część z owych siedemdziesięciu kilometrów obejmuje Słowiński Park Narodowy, gdzie właściwie nie podejmujemy działań albo są one mikroskopowe. Kilka odcinków, które przejęliśmy, jak np. okolice Ustki czy Łeby, wymagają dosyć sporych nakładów. Dużo się tam dzieje.

Poproszę o następny slajd. W roku 2020 zrealizowaliśmy plan na kwotę 14 597 tys. zł. Nie zrealizowaliśmy go w zakresie 30 tys. zł, co wynikało z efektów przetargów, z jakichś końcówek. Można powiedzieć, że plan był zrealizowany praktycznie w 100%. Z tego wykonane było zabezpieczenie przeciwpowodziowe w Kątach Rybackich. Jest to dokończenie wału, który był realizowany około dziesięciu lat. Był to wał przeciwpowodziowy, zabezpieczenie przeciwpowodziowe portu. Brakowało końcówki, która wychodziła na chronione tereny zalewowe. Mieliśmy kłopot, żeby uzyskać pozwolenie środowiskowe, ale uzyskaliśmy je. Dlatego jest to niewielka wartość. Jest to dokończenie budowli, która była reali-

zowana przedtem. Miejscowość Kąty Rybackie od strony powodzi zalewowych, od Zalewu Wiślanego jest zabezpieczona.

Na Zalewie Wiślanym było realizowane również sztuczne zasilanie w rejonie Kadyn na kwotę 1600 tys. zł. Było realizowane sztuczne zasilanie w Górkach Wschodnich. Jest to odcinek brzegu przy ujściu Wisły Śmiałej, gdzie znajduje się Jezioro Ptasi Raj. Jezioro to zostało stworzone przez Wisłę Śmiałą w momencie, kiedy sto osiemdziesiąt lat temu została utworzona i kiedy nadsypywał się tam piasek. W tej chwili jest to bardzo cenny obszar przyrodniczy, który jest zabezpieczony opaską brzegową wykonaną około dwadzieścia lat temu. Wymaga ona wspomagania piaskiem, żeby przywrócić naturalne procesy brzegowe. Było to właśnie takie działanie.

Było również wykonane sztuczne zasilanie w Gdyni Orłowie. Jest to akurat miejsce, które na Zatoce Gdańskiej jest najbardziej abrazyjne. Staramy się stosunkowo często wykonywać tam sztuczne zasilania, dlatego że urobek szybko znika.

Umocnienie brzegowe w miejscowości Rewal to przygotowanie inwestycyjne do tego, żeby wybudować tam opaskę brzegową. Są to po prostu koszty dokumentacyjne.

Wykonanie wjazdu technologicznego w Kuźnicy to również była technologiczna budowa.

Sztuczne zasilanie na całym Półwyspie Helskim to największy wydatek w ubiegłym roku. Wyniósł on 6000 tys. zł. Był on przewidywany. Półwysep Helski co roku wymaga zasilania w różnych miejscach. Co roku jest robiony monitoring. Wtedy stwierdzamy, które miejsca tego wymagają. Te, które są najpilniejsze, są realizowane.

Przebudowa umocnienia brzegowego w Jastrzębiej Górze. Rozpoczęcie prac nastąpiło w ubiegłym roku. W tym roku będzie kontynuacja. Jest to umocnienie, które także było wykonane dwadzieścia lat temu w technologii muru gabionowego, ale po bardzo dużych opadach w 2010 roku umocnienie, niestety, zaczęło pękać, siadać. Okazało się, że przyczynę stanowi nie tylko odwodnienie samego klifu, ale również wnikanie wód kilka kilometrów od klifu. Trzeba zmienić technologię, zmienić sposób umocnienia. W tej chwili jest to robione.

Remont odwodnienia opaski brzegowej w Rozewiu wykonujemy w systemie zaprojektuj, wybuduj. W zeszłym roku była wykonana dokumentacja przygotowawcza, prace dokumentacyjne. W tym roku jest już ogłoszony przetarg na wykonanie remontu samego umocnienia po to, żeby opaska brzegowa służyła jak najdłużej. Wykonaliśmy także monitoring brzegu.

Poproszę o następny slajd. Realizacja zadań w 2020 roku, które są robione w ramach programu operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Są to dwa zadania. Jest to ochrona brzegów morskich w rejonie Półwyspu Helskiego, czyli odbudowa ostróg na odcinku od początku półwyspu aż do Kuźnicy. Były tam stare ostrogi, które na przestrzeni ostatnich kilku lat częściowo zostały wyrwane. Częściowo były to żelbetowe ostrogi, które powodowały ranienie ludzi, a nie ochranianie brzegu. W tej chwili w ramach realizowanego projektu częściowo są wyrywane ostrogi drewniane. Cały system ostróg jest odtwarzany. Zostało zrealizowane około 32% prac. Cały projekt opiewa na 45 000 tys. zł. Będzie trwał jeszcze około dwóch lat. Realizacja idzie sprawnie, chociaż nie jest to zadanie łatwe, ponieważ jest to wbijanie ostróg od strony morza, do czego wymagana jest dobra pogoda. Dodatkowo w dosyć dużych ilościach wystąpiły tam niewybuchy. Musieliśmy je usuwać. Generalnie projekt jest realizowany, ale nie bez pewnych trudności.

Drugi projekt, który jest realizowany w ramach programu operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, właśnie został zakończony. Jest to zabezpieczenie przeciwpowodziowe Krynicy Morskiej na kwotę 32 000 tys. zł. W ubiegłym roku była realizacja na 29 000 tys. zł. W Krynicy Morskiej od strony Zalewu Wiślanego został wybudowany wał przeciwpowodziowy. Pan minister widział go w ubiegłym roku będąc w Krynicy. Wał ma cztery kilometry. Przy okazji tego, że zabezpiecza miasto Krynica Morska przed powodzią, jest to bardzo piękny ciąg spacerowo-rowerowy. Za chwilę zobaczymy zdjęcia.

Poproszę o następny slajd. Realizacja w roku bieżącym to w dużej części kontynuacja prac, które już miały miejsce. Z nowych rzeczy mamy realizację zjazdów w Gdyni Oksywiu. Rozpoczynamy również przygotowanie dokumentacyjne do progów podwodnych w Gdyni Orłowie. Wykonane są już trzy progi na północ od mola w Orłowie, natomiast

chcielibyśmy jeszcze zabezpieczyć brzeg na południe od mola, o którym mówiłam, że jest bardzo abrazyjny. W tej chwili zaczynamy badania ruchu rumowiska. Rozważamy, co najlepiej tam zrobić, żeby zabezpieczyć brzeg przed erozją albo przynajmniej ją spowolnić.

Na remont umocnienia w Jastrzębiej Górze jest już zawarta umowa, prace trwają.

Nowa realizacja to sztuczne zasilanie w rejonie miejscowości przejętych od Słupska, w rejonie Ustki i Rowów. Jest tam bardzo abrazyjny brzeg. W szczególności od Rowów na wschód, tam, gdzie się zaczyna Słowiński Park Narodowy, brzeg jest w bardzo złym stanie, dlatego chcieliśmy go zasilić w większej ilości, żeby odtworzyć system. Mamy nadzieję, że to się uda dzięki temu, że będzie to duże zasilanie.

Na remont odwodnienia opaski w Rozewiu w tej chwili został ogłoszony przetarg. W tym roku przewidujemy wykonanie części dokumentacji.

Wjazd technologiczny w Rozewiu. W ubiegłym roku było wykonane przygotowanie. W tym roku chcielibyśmy już wykonać wjazd.

Sztuczne zasilanie Półwyspu Helskiego są to działania kontynuowane.

Monitoring brzegów morskich w tej chwili jest w trakcie realizacji.

W drugim półroczu do realizacji są te zadania, które już omówiłam, wykonanie wjazdu technologicznego w Oksywiu, budowa progów podwodnych, sporządzenie analizy falowania, przebudowa umocnienia brzegowego w Jastrzębiej Górze. Tu już jest zawarta umowa. Decyzja środowiskowa pozwala na rozpoczęcie prac we wrześniu. Mam nadzieję, że właśnie wtedy zostaną rozpoczęte. Oczekujemy jeszcze na pozwolenie na budowę.

Remont odwodnienia opaski brzegowej w Rozewiu. Tutaj zostało już ogłoszone postępowanie w formule zaprojektuj, zbuduj. Wykonanie wjazdu technologicznego w Rozewiu. Rozpoczęcie robót nastąpi we wrześniu 2021roku. Sztuczne zasilanie w miejscowościach Ustka i Rowy już trwa. Rozpoczęcie sztucznego zasilania w rejonie Półwyspu Helskiego planujemy jeszcze w maju, oczywiście poszczególnych odcinków prac. Zakończenie całości prac jest przewidywane w listopadzie.

Monitoring brzegu. W tej chwili trwają prace. Umowa jest zawarta.

Krynica Morska realizowana w ramach programu operacyjnego Infrastruktura i Środowisko została już zakończona. Tydzień temu był odbiór. W zakresie ochrony brzegów morskich Półwyspu Helskiego trwają prace.

Chcielibyśmy jeszcze pokazać kilka zdjęć. Jest to typowe sztuczne zasilanie. To akurat jest zdjęcie z Półwyspu Helskiego, ale jeżeli ktoś z państwa kiedyś był i oglądał sztuczne zasilanie, to w wielu miejscach wygląda ono podobnie. To w trakcie pracy. Tutaj widzimy umocnienie brzegowe w Kątach Rybackich. Jest to ostatni odcinek, który pozwalał na przejście wód zalewu do miejscowości. W tej chwili jest to zabezpieczone murem oporowym. Są tu przejazdy przez murek oporowy. W ramach tego został także kupiony sprzęt ratowniczy i sprzęt do mocowania szandorów.

Poproszę dalej. Nie wiem, czy uda się nam uruchomić film. Uda się. Może jeszcze dodajmy mu głos, jeżeli się da. Jesteśmy w stanie podłożyć głos? Robert, może włącz u siebie mikrofon. Może powiem, że jest to pogłębiarka.

Przewodniczący poseł Marek Sawicki (KP):

Głos trochę idzie spod wody. Pięknie słychać, proszę dalej. Szanowna pani dyrektor, nie słyszymy pani. Lepiej niech pan Robert nie próbuje, ponieważ są tu jakieś dziwne dźwięki.

Zastępca dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni do spraw technicznych Anna Stelmaszyk-Świerczyńska:

Można wyłączyć głos? Chcieliśmy państwu pokazać, jak wygląda sztuczne zasilanie. Jest to metoda polegająca na tym, że statek, który posiada ładownię, pobiera piasek w różnych miejscach, gdzie mamy go za dużo. W tym momencie był to pobór piasku z toru podejściowego do Wisły Śmiałej. Następnie pogłębiarka podpływa pod brzeg, podpina się pod rurociąg i wypompowuje pulpę na brzeg. Piasek zostaje i jest potem formowany przy pomocy sprzętu. W efekcie brzeg mamy zabezpieczony na okres sztormowy. W zależności od tego, jak mocno jest to atakowany odcinek, starcza albo na kilka lat, albo na rok, jak np. w niektórych miejscach na Półwyspie Helskim. Tutaj akurat jest zabezpieczenie opaski w Górkach Wschodnich przy Ptasim Raju. Robimy to co kilka lat. Jest to bar-

dzo naturalna metoda odtwarzająca pierwotny ruch rumowiska, jaki występował w tym miejscu, zanim Wisła tamtędy się przebiła i zanim zostały wybudowane falochrony, które zabezpieczają wejście wód z Wisły Śmiałej do morza. Ruch rumowiska trzeba odkładać. Jest to natomiast najbardziej naturalna metoda, jaka istnieje.

Przejdźmy dalej. Tutaj widzimy zdjęcie z miejscowości Kadyny na Zalewie Wiślanym. Tam także było wykonane sztuczne zasilanie. Tutaj, niestety, nie mamy piasku na torach podejściowych. Piasek jest pobierany z miejsc wskazanych w wyniku badań, dlatego że na Zalewie Wiślanym nie ma dużo piasku. Są natomiast takie miejsca, gdzie też możemy go pobrać. Jest tam wał przeciwpowodziowy. Jest on wzmacniany, wzmacniana jest stopa wału przez zasilanie przedpolem piaskowym.

Monitoring brzegu w tej chwili wykonujemy na całym odcinku brzegu. Jest to monitoring kilkuletni. Rozpoczął się on w tym roku. Do stanu zero chcemy odnieść zmiany, które obserwujemy, żeby były to zmiany całościowe, i na profilach podwodnych, i na profilach lądowych. Mamy nadzieję, że na podstawie tego plus na podstawie pomiarów, które robiliśmy w poprzednich latach, będziemy mogli wyciągnąć daleko idące wnioski, które odcinki czego wymagają. Jest to również pewien rodzaj przygotowania do następnego Programu ochrony brzegów morskich. Chcielibyśmy przygotowywać się do tego.

Tutaj widzimy zdjęcia z odbudowy systemu ostróg na Półwyspie Helskim. Jest to projekt realizowany w ramach programu operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Jest to około stu trzydziestu ostróg, które są robione od Władysławowa do Kuźnicy. Ostrogi buduje firma PORR. Jest to film pokazujący, o co chodzi. W lądzie częściowo wbijane są ostrogi nie tylko drewniane, ale również z materiałów, z tzw. przerobionego plastiku, dlatego że w lądzie ostrogi drewniane dużo szybciej ulegają destrukcji, natomiast w wodzie trzymają się świetnie. W wodzie wbijane są właściwie wyłącznie ostrogi drewniane. To są tzw. kroczki, czyli kafary, które idą w przód na ostrogach. Ostrogi powinny być wbijane idąc od lądu w kierunku wody. Ostatnie ostrogi oczywiście są najdłuższe. Czasami wymagają przedłużenia, gdyż nie zawsze to, co było zaprojektowane kilka lat temu, jest zgodne ze stanem bieżącym. Stan ten nie zawsze jest dokładnie taki sam jak w momencie robienia pomiarów. Niemniej robota idzie sprawnie. Początkowy okres był taki, że firma musiała się trochę wdrożyć, także do tego, jakie są tam sztormy, itd.

Wystąpiła tam pewna trudność. Zostało przebadane miejsce wbicia ostróg. Przebadanie należało do obowiązków wykonawcy. Okazało się, że zostały przebadane tylko przebiegi ostróg plus po dziesięć metrów z każdej strony. Wykryliśmy tam około 3 tys. obiektów ferromagnetycznych. Widać, co zostało znalezione. Były tam pociski artyleryjskie. Pamiętam, że był chyba nawet pięćdziesięcio- czy stukilogramowy. Rzeczywiście trochę tego było. To wszystko zostało wydobyte. Świadczy to o tym, jak intensywne walki trwały na Półwyspie Helskim. Pomiędzy ostrogami, a ostrogi są wbijane mniej więcej co sto metrów, dziewięćdziesiąt metrów jest jeszcze nieprzebadane. Gdybyśmy przebadali wszystko dokładnie, prawdopodobnie znaleźlibyśmy kolejne takowe obiekty.

Tutaj widzimy zabezpieczenie przeciwpowodziowe Krynicy Morskiej. Jest to właśnie wał, który górą jest wyasfaltowany, boki są obłożone płytami yomb. Widzimy, jak ładnie to wygląda. Warto się tam przejechać. Oczywiście nie jest to ścieżka rowerowa stricte formalna, dlatego że nie posiada barierek, itp. Jest to natomiast bardzo ładny ciąg rowerowo-spacerowy pełniący funkcję ważnego wału przeciwpowodziowego, gdyż naprawdę występowały tam zalania, były trudności związane z występowaniem dużego stanu wody na Mierzei Wiślanej i na Zalewie Wiślanym. Widzimy, że jest to już zazielenione, ale odbiór był niedawno, więc wszystko jest jeszcze świeże. Myślę, że za rok, dwa natura zrobi swoje i będzie to naprawdę uroczy zakątek Krynicy Morskiej, przy okazji absolutnie bezpieczny dla domostw, które są po prawej stronie, a które przy każdym podniesieniu stanu wody na Zalewie Wiślanym były w niebezpieczeństwie.

Tutaj częściowo są naturalne plaże, które występowały tam od zawsze. Akurat ta część bywa piaszczysta. Częściowo są to obszary porośnięte trzciną, która bardzo ładnie zabezpiecza brzeg przeciwpowodziowo, powoduje wytłumianie energii falowania. Też spełnia ona ważną funkcję na Zalewie Wiślanym.

Tutaj możemy popatrzeć. Będą zrobione, częściowo zostały już zrobione wejścia na wał z posesji, które tam są, częściowo będą możliwości, żeby to dorobić. Oczywiście

nie jest to dopuszczone dla ruchu samochodowego. Dopuszczalny jest tylko i wyłącznie ruch pieszy i rowerowy, poza momentami, kiedy wjeżdżają tam różnorakie służby. Wtedy jest taka możliwość. Po prawej jest to tzw. droga technologiczna, właśnie droga do obsługi wału, do ewentualnych remontów, konserwacji czy serwisu.

W rejonie portów, portu pasażerskiego i portu rybackiego wał jest zastępowany przez składany system przeciwpowodziowy, żeby w okresie normalnego użytkowania nie było przeszkód w użytkowaniu portów. W momencie, kiedy jest zapowiadany wysoki stan wody, wspólnie z gminą rozkłada się przegrody przeciwpowodziowe.

Myślę, że na tym zakończę. Dziękuję bardzo za uwagę. Jeżeli są jakieś pytania, bardzo proszę. Dziękuję, panie ministrze.

Przewodniczący poseł Marek Sawicki (KP):

Dziękuję bardzo. Dziękuję, panie ministrze. Otwieram dyskusję. Pan poseł Dariusz Wieczorek.

Poseł Dariusz Wieczorek (Lewica):

Króciutko ze względu na ograniczenia czasowe. Miałem więcej pytań, ale mam jedno do urzędu w Szczecinie. W pozycji Niechorze było zmniejszenie. Przy budowie opaski w Pogorzelicy było zmniejszenie o kwotę blisko 3000 tys. zł. Zostało to przekazane na miejscowość Wicie. Moje pytanie brzmi, czy opóźniło to inwestycję w Pogorzelicy. Jakie były powody zmniejszenia nakładów? Jeżeli chodzi o Pogorzelicę, kiedy jest planowane zakończenie całego procesu? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Sawicki (KP):

Dziękuję bardzo. Czy jest jeszcze ktoś chętny do zabrania głosu?

P.o. głównego inspektora w Inspektoracie Ochrony Wybrzeża Urzędu Morskiego w Szczecinie Marzena Żuchowska:

Dzień dobry. Marzena Żuchowska.

Zadanie budowa opaski w Pogorzelicy zostało zakończone. Kwota, która została przeniesiona na realizację sztucznego zasilania w Wiciu, pochodziła z oszczędności, jakie wyniknęły w efekcie przetargu.

Poseł Dariusz Wieczorek (Lewica):

Przepraszam, dopytam. Rozumiem, że w dzisiejszych czasach wykonawca o 30% mniej wycenił koszty inwestycji. Dobrze to rozumiem? Są to oszczędności z przetargu?

P.o. głównego inspektora w Inspektoracie Ochrony Wybrzeża Urzędu Morskiego w Szczecinie Marzena Żuchowska:

Tak.

Poseł Dariusz Wieczorek (Lewica):

A zatem chyba trzeba trochę poprawić się w planowaniu. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Sawicki (KP):

Dziękuję bardzo.

Zastępca dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie do spraw technicznych Paweł Szumny:

Nas to cieszy.

Przewodniczący poseł Marek Sawicki (KP):

Wobec braku dalszych zgłoszeń zamykam dyskusję.

Pragnę jeszcze poinformować Wysoką Komisję, że zgłaszam wniosek o przyjęcie informacji z druku nr 1102. Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że powyższy wniosek przeszedł. Sprzeciwu nie słyszę.

Na posła sprawozdawcę proponuję pana posła przewodniczącego Szałabawkę. Czy pan poseł wyraża zgodę?

Poseł Artur Szałabawka (PiS):

Tak, wyrażam zgodę.

Przewodniczący poseł Marek Sawicki (KP):

Czy jest zgoda Komisji? Nie słyszę sprzeciwu. Mamy posła sprawozdawcę.

Informuję, że na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny.

Zamykam posiedzenie Komisji.

Przewodniczący poseł Marek Sawicki (KP):

Kolejne posiedzenie mamy o godz. 13.00.